

Laudacja prof. Douglasa Andersona

Zbigniew Zagórski

Szanowny Panie Profesorze Anderson,
Dostojni Goście,
Szanowni Państwo!

Jest dla mnie wielkim zaszczytem i przyjemnością przedstawienie laudacji profesora Douglasa Andersona, który jest z pewnością jednym z najbardziej zasłużonych badaczy jaskry na przełomie wieków XX i XXI.

Złoty Medal Tadeusza Krwawicza i związany z nim wykład okolicznościowy ustanowione zostały w roku 1992. Pierwsze cztery medale przyznawane przez międzynarodową kapitułę wręczane były w Lublinie w latach: 1993 (prof. Naumann), 1996 (prof. Fankhauser), 1999 (prof. Watson) i 2003 (prof. Drance). Tam również wygłaszany był wykład okolicznościowy, tzw. Tadeusz Krwawicz Memorial Lecture.

W roku 2004 Fundacja im. prof. Krwawicza, poparta przez Polskie Towarzystwo Okulistyczne, zaproponowała Międzynarodowej Radzie Okulistyki przekazanie medalu do jej dyspozycji. Propozycja ta została przyjęta i od 2008 r. co 4 lata na światowych kongresach okulistycznych oprócz Medalu Biettiego wręczany będzie Złoty Medal Tadeusza Krwawicza. Tak zwane stare medale: Duka Eldera, Gonina i François wręczane są również co 4 lata, a więc w 2010 r., 2014 r. itd. Krwawicz Memorial Lecture będzie wygłaszany przez laureata medalu w Polsce na jednym z krajowych zjazdów okulistycznych.

Dzisiaj gościmy profesora Douglasa Andersona, laureata pierwszego Medalu Krwawicza przyznanego przez Międzynarodową Radę Okulistyki. Jest ciekawym zbiegiem okoliczności, że poprzedni medal został przyznany Panu Profesorowi Stefanowi Drance'owi, którego profesor Anderson był jednym z bliższych współpracowników.

Profesor Douglas Anderson urodził się w Memphis w stanie Tennessee. W 1958 r. ukończył z wyróżnieniem wydział chemii i innych nauk College'u w Miami, a w 1962 r. uzyskał dyplom lekarza i stopień doktora medycyny na Uniwersytecie Waszyngtona w St. Louis, w Missouri. W latach 1965-1968 odbył staż specjalizacyjny z okulistyki na Uniwersytecie Kalifornijskim w San Francisco, a w roku 1969 w Bostonie uzyskał podspecjalizację w zakresie jaskry. Następnie rozpoczął pracę

w Bascom Palmer Eye Institute na Uniwersytecie w Miami. Od roku 1982 pracował jako „full professor”. W 1998 r. stworzono na tymże Uniwersytecie specjalną katedrę noszącą Jego imię – Douglas R. Anderson Chair in Ophthalmology, którą kieruje do tej pory. Tamże koordynował szkolenie 108 okulistów w ramach „Glaucoma fellowship”, byli wśród nich m.in.: Harry Quigley, Richard Parish, Donald Budenz, Lee Alward, Lutz Pillunat.

Swoją karierę zawodową profesor Anderson poświęcił badaniom nad jaskrą, a w szczególności mechanizmom uszkodzenia nerwu wzrokowego w jej przebiegu. Jego badania w znacznym stopniu przyczyniły się do zmiany podejścia do rozpoznawania jaskry i jej leczenia. Ciśnienie wewnątrzgałkowe przestało być głównym czynnikiem rozpoznania jaskry na korzyść zmian w tarczy nerwu wzrokowego i w polu widzenia. Ważnym elementem strategii leczenia stała się progresja zmian jaskrowych. Profesor Anderson był jednym z pionierów nowych metod perymetrii oraz oceny morfologicznej tarczy z zastosowaniem OCT. Jego badania przyczyniły się do wprowadzenia nowych jednostek, jak jaskra normalnego ciśnienia i nadciśnienie oczne. Profesor Anderson brał czynny udział w organizowaniu wielu istotnych badań klinicznych i ich ocenianiu, jak Normal Tension Glaucoma Study Group i Ocular Hypertension Study Group.

Jest autorem ponad 300 publikacji, w tym 178 w czasopiśmie recenzowanych, ponad 20 rozdziałów w książkach oraz autorem lub redaktorem 11 książek. Łączny IF publikacji przekracza 780, a indeks cytowań od roku 1996 wynosi ponad 3500.

Był wielokrotnie nagradzany i zapraszany do wygłaszania wykładów oraz jako „visiting professor”. Był członkiem kolegiów redakcyjnych wielu czasopism, w tym „American Journal of Ophthalmology” i „Ophthalmology”. Był również założycielem i członkiem władz licznych towarzystw naukowych, m.in. prezydentem ARVO.

Szanowni Państwo, jest to niewielka część faktów z liczącego 52 strony życiorysu profesora Andersona. Chciałbym jednak wyrazić przekonanie, że Międzynarodowa Rada Okulistyki, wybierając laureata Złotego Medalu Tadeusza Krwawicza, wyróżniła jednego z wąskiej grupy okulistów przełomu wieków XX i XXI, którzy przyczynili się do olbrzymiego postępu w rozumieniu jaskry, jej rozpoznawaniu i leczeniu.

W dniu 9 października 2008 r. w Łodzi podczas ceremonii otwarcia VI Sympozjonu Sekcji Jaskry PTO wygłoszony został wykład okolicznościowy, tzw. „Tadeusz Krwawicz Memorial Lecture”, oraz wręczony został Medal Sekcji Jaskry „Optime de Glaucomatologia Merenti A.D. 2008” prof. Januszowi Czajkowskiemu, organizatorowi Sympozjonu.

Wykład upamiętniający prof. Krwawicza wygłosił profesor Douglas Anderson z Miami, USA (ryc. 1, 2), który został pierwszym laureatem Złotego Medalu Krwawicza przyznanego przez

Międzynarodową Radę Okulistyki i wręczanego co 4 lata na Światowych Kongresach Okulistycznych. Prof. Anderson otrzymał medal (na ręce swoich uczniów prof. Palmberga i prof. Parrisha) podczas Kongresu w Hong Kongu w 2008 r., następny wręczony będzie na Światowym Kongresie w Abu Dhabi w roku 2012.

Prof. Jerzy Szaflik, Przewodniczący PTO, wręczył laureatowi pamiątkowy dyplom (ryc. 3), a prof. Zbigniew Zagórski, Prezes Zarządu Fundacji im. Profesora Krwawicza, sponsora Medalu, wygłosił laudację (ryc. 4).

Ryc. 1. Prof. Douglas Anderson wygłasza wykład okolicznościowy.

Fig. 1. Prof. Douglas Anderson delivers Tadeusz Krwawicz Memorial Lecture.

Ryc. 3. Prof. Jerzy Szaflik, Przewodniczący PTO, w towarzystwie Sekretarza PTO dr Anny Ambroziak, wręcza prof. Andersonowi pamiątkowy dyplom.

Fig. 3. Prof. Jerzy Szaflik, President of the Polish Ophthalmological Society, accompanied by Secretary General, Dr. Anna Ambroziak, is presenting to Prof. Anderson a special diploma.

Ryc. 2. Prof. Anderson z Małżonką po wygłoszeniu wykładu.

Fig. 2. Professor and Mrs. Anderson after delivering the lecture.

Ryc. 4. Prof. Zbigniew Zagórski wygłasza laudację.

Fig. 4. Prof. Zbigniew Zagórski delivers the laudation.